

[Finansministeren.]

ske rigtigt, at jeg ville fremskaffe noget materiale, således at vi kunne få noget mere at vide om, hvilket omfang kontraktnedskrivningerne har.

Jeg har drøftet det med skattedepartementets embedsmænd, og vi mener, at en sådan undersøgelse må omfatte flere indkomstår, bl. a. fordi den ellers ikke vil vise noget om, hvorvidt kontraktnedskrivningerne anvendes i stigende grad, således som hr. Sigsgaard formoder. Den omstændighed at man bør have flere år med, medfører, at man ikke med fordel kan inddrage skattepligtige personers kontraktnedskrivninger i undersøgelsen. For skattepligtige personer havde vi jo i forbindelse med overgangen til kildeskat det såkaldt skattefrie år i 1969, og 1968 var halvt skattefrit år. Man må derfor regne med, at de skattepligtige personers brug af kontraktnedskrivning i disse to år har været væsentlig mindre end normalt, så man ville få et skævt grundlag for bedømmelsen af personernes kontraktnedskrivning.

Det hele og det halve skattefrie år omfattede jo ikke aktieselskaber. Derfor kan en undersøgelse af selskabernes kontraktnedskrivninger i indkomstårene 1968, 1969 og 1970 nok have interesse, selv om den selvfølgelig ikke kan vise noget om kontraktnedskrivningerne i det store antal virksomheder, fortrinsvis de noget mindre, der drives af en personlig indehaver.

Det vil efter min opfattelse være mest praktisk at undersøge selskabernes kontraktnedskrivninger i forbindelse med ligningen for indkomståret 1970, hvor man alligevel skal have selskabernes selvangivelser frem. Selskaberne har jo frist til den 30. april 1971 med indgivelse af 1970-selvangivelsen.

Resultatet af mine overvejelser er herefter, at jeg vil anmode nogle kommuner om i forbindelse med selskabsligningen for indkomståret 1970 at foretage en undersøgelse af kontraktnedskrivningerne i aktieselskaber i 1968, 1969 og 1970. Jeg håber, at jeg hermed har besvaret hr. Sigsgaards direkte spørgsmål. Til sidst må jeg sige, at når jeg ikke kan anbefale disse lovforslag til tingets velvillige behandling og vedtagelse, skyldes det, at det efter min opfattelse er afskrivningsreglerne, der har muliggjort den om-

stilling af vort samfund i 1960'erne, der har fundet sted, fra at være et decideret landbrugssamfund til at være en moderne industristat. Dette havde ikke været muligt uden disse afskrivningsregler, og herved er det også blevet muligt at beskæftige den befolkningstilvækst, der er gået til byerne fra landbruget i denne 10 års periode.

Denne strukturomlægning i det danske samfund har været overordentlig værdifuld, og vi står over for en ny strukturændring, hvis vi skal ind i fællesmarkedet. Det ville derfor efter min mening være helt forkert, om vi nu gav os til at skabe tvivl om, hvorvidt det kunne betale sig at investere og tage initiativ i det danske erhvervsliv, ved at skabe tvivl om, hvorvidt disse regler, i kraft af hvilke man har foretaget strukturomlægningen, fortsat skal bestå. Jeg kan ikke anbefale, at en sådan tvivl skabes af dette høje ting.

Grünbaum: Hr. Sigsgaard syntes, det var interessant, at jeg havde sagt, at afskrivningsreglerne hellere måtte være lidt gunstigere end det modsatte; det har jeg nu sagt mange gange før. Det sagde jeg også i min finansministertid, da jeg fremsatte forslag til ændring af afskrivningslovene på nogle af de områder, som hr. Sigsgaard også har med, bl. a. om bindende kontrakt.

Jeg har altid hævdet det synspunkt. Jeg er ganske enig med finansministeren i, at det er overordentlig betydningsfuldt for hele vores erhvervsudvikling, at der er afskrivningsregler, som i hvert fald ikke er så strenge, at man forhindrer en god udvikling i investeringerne, specielt i industrien, og derfor siger jeg det på den måde, at de hellere må være lidt gunstigere end det modsatte.

Selvfølgelig skal man helst ramme præcist. Jeg tror, at de regler, som daværende finansminister Viggo Kampmann fik gennemført om 30 pct. saldoafskrivning, ramte nogenlunde præcist. Det svarer jo til en 10 års afskrivning på maskiner, og det er snarere en for lang periode i dag for moderne industri, så det ligger vist meget pænt med det. At der så er nogle urimeligheder, som skal rettes, er en anden ting. Der synes jeg jo nok, man må sige, at vi fra mit partis side netop har haft vores interesse meget stærkt rettet imod dette område, og hr. Sigsgaard